Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psal. XXXV. Iudica Domine nocentes me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

Visual Library

19 Quin & corde dolentibus
ק I A S ſoſpes adeſt queis animus dolet.
20 Raræ haud comperias mala
ר Quæ iuſtos varijs partibus imperant:
I A S prouidus omnibus
Victores ſtatuens eruit è malis:
21 Seruans omnia roborat,
ש Cuſtoditque potens oſſa fidelium:
Quorum nec minimum teri
Nec frangi patitur mille periculis.
22 Trux aſt improbitas neci.
ת Tradet (nec dubium eſt) præcipitem impium.
Iuſtos qui inuidia graui
Vrgent, intereunt emeritis modis.
23 Præſenti redimens ope
I A S tutor adeſt, queis colitur pijs:
Quorum ſpes bona non ſinit
Deleri genus aut nomina viuida.

PSAL. XXXV.

Iudica Domine nocentes me.

INNOCENTIAE OPPRESSAE APPELLATIO

1 Dauidis.

Carmen Tricolon Tetraſtrophon.

SVſceptor I A S, quos mihi iurgia
Iniuſta cernis promere, iurgio
Propulſa & expugna parantes
Bella mihi immeritamque pugnam.
2 Et ſcuta & haſtas fortiter arripe,
Præſens vt adſis auxilio mihi:
3 Strictoque ferro occurre vindex
Hoſtibus heu malè me inſecutis.
Seruator adſum, dic animæ meæ.
4 Hanc expetentes turpis agat pudor,
Cedantque fruſtrati, mihi qui
Perniciem meditantur acrem.
5 Vt ventus atri turbinis aridam
Glumam, impetitos proruat Angelus:
6 Et pellat actos infideli
Vſque via in mediis tenebris:

7 Celare cæcis in puteis mihi
Auſos doloſas non merito plagas,
Vitæque defodiſſe noxis
Vſque meæ foueam carenti.
8 Illum imparatum comprimat impetus,
Detque in retruſas quas poſuit plagas:
9 IAM ſalutarem mea vt mens
Læta canens celebret ſupernum.
10 Sedata magnis oſſa laboribus
IA ô vocabunt, quis ſimilis tui?
Cui cura ſeruare à potenti
Vi miſerum ac tenuem rapina.
11 Mî ignota ſæuæ verba calumniæ
Teſtes parantur fingere, qui bonum
12 Factis rependant improbandis,
Hancque animam ſterilem reponant.
13 AEgros at ipſe hos ſicubi cernerem,
Saccis premebar ſupplicibus, fame
Ieiunus orabam, meum quæ
Verſa ſinum reperiſſe vellem.
14 Ceu frater, arctus ſeu ſocius mihi
Eſſet, premebar ſollicitus, velut
Materna pullatus gemebam
Funera curuus inopsque mentis.
15 Nutare ſi quid contigerat mihi,
Læti coronas cogere, cogere,
Palmisque comploſi inſcientem
(Nec modus) ore fero increpabant.
16 Docti impudentes fingere fabulas
Scurras ſequuti, quemlibet vrere,
In meque ſtridentes caninis
Dentibus vſque mouent ſuſurros.
17 Quando videbis tu Domine ô meam
Vitam, maligno reſtitue impetu:
Quæ ſola iam vix eſt ſuperſtes,
Aſſere rictibus è leonum.
18 Cœtu frequenti te celebrem mihi
Cantabo, denſis in populis tuas
19 Laudes reponam. noli vt hoſti
Gaudia ſuppeditem doloſo:
Neu qui malis me nunc odiis petunt,
Obliqua nictent lumina, neſcij
20 Sermone vel pacem vocare,
Eloquium aut poſuiſſe recto.

Quin quos quietos terra tenet viros
Excogitatis fraudibus opprimunt:
11 In meque diducunt ſolutum os,
Vidimus, euge, oculis ruentem.
12 I A S (vides nam) ne ſileas, mihi aut
Abſtes remotus te D O M I N V M precor;
13 Noſtrum excitatus cerne iudex
Iudicium D O M I N E atque litem.
14 I A S tua me iuſtitia argue,
Appello certum te mihi I V D I C E M;
Non paſſus exultare noſtro
Hos cohibe & retine in labore.
15 Ne gratulanti pectore proferant
Vah vota pulchre noſtra valentia;
Sermone neu iactent ſuperbo,
Perdidimus ſatis en voratum.
16 Turpis pudoris corripiat rubor
Quoſcunque noſtrum lætificat malum;
Circumque perfundant pudenda
Probra mihi nimis imminentes.
17 Cantent volentes iuſtitiam meam,
Lætique dicant, maximus optimus
I A S canatur, cui placet pax
Recta ſui & bene firma ſerui.
18 Munus tuæ tum iuſtitiæ mea
Nunquam petitis lingua ſilentiis
Dum veſper, aurora ac manebunt,
Carminibus meditata dicet.

PSAL. XXXVI

Dixit iniuſtus vt delinquat in ſemetipſo

IMPIAE INSOLENTIAE VINDICTA.

1 Ad præſtantem ſerui Domini Dauidis.

Carmen Dicolon Tetraſtrophon.

2 AFfirmat tacito mi ſcelus impij
Dum certo penitus pectore cogito,
Huic nulla ante oculos relligio aut decens
I A E ſiſtitur aut metus.
3 Cui ſtrata ante oculos mollis adeſt via,
Offenſum ſcelus vt non odio abnuat:
4 Sic prauum ſibi dux ore fouet dolum,
Præcepti indocilis boni.